

مرکز مجازی امام صادق علیه السلام

منية المرید

آداب نفسانی شاگرد ۳

جلسه ۹۴

بندانی نیشابوری

بخش اول: آداب راجع به خود محصل محصل و دوست ناشایست

پنجم - از کسی که او را از مطلوبش باز میدارد کناره گیری کند زیرا ترک این چنین شخصی از مهمترین اموریست که شایسته به حال محصل است، به ویژه عشرت با ناجنس، مخصوصا با کسی که تاریک فکر و به رنج و تنبلی بسیاری دچار شده، زیرا طبیعت آدمی دزد است و بزودی تحت تأثیر قرار میگیرد. بزرگترین آسیبی که از همنشینی با مردم ناهل برای محصل پیدا میشود تضييع عمر و نابود کردن علم و دین خواهد بود. و هرگاه خود را برفیقی نیازمند دید دوستی انتخاب کند که متدین و پرهیزکار و پاکدامن باشد.

محصل و کوشش

ششم - همواره در تعلم دانش حریص و در تمام شبانه روز سفر و حضر از مواظبت و آموختن علم خودداری نکند و هیچگاه اوقات خود را بغیر تعلم دانش صرف ننماید مگر آن اندازه که گزیری ندارد مانند خوردن و خوابیدن و آسایش کمی که ملالت و خستگی را از بین ببرد یا با زائری که برای دیدار او آمده مؤانست نماید یا برای تحصیل غذا مهیا شود و جز اینها از امور لازمه محتاج بها یا از جهت درد و رنج و چیزهای دیگر که اشتغال به تحصیل دانش با او متعذر است. گفته شده بهشت، با مکاره و ناخوشیها توأم است. و گفته اند بهره بری از انگبین بی نیش زنبور میسر نشود.